

Honnerová – scénář k rozhlasové reportáži

4:23-4:31 Jmenuju se Lenka Honnerová, za svobodna Pittnerová a do svých třiatřiceti let jsem žila v totalitním režimu.

Ukázka Plastic People 0:33-0:39

V patnácti letech začala revoltovat, stýkat se s lidmi, kteří brojili proti režimu, poslouchat undergroundové kapely. Jednou z nejznámějších byla Plastic People of the Universe, jejíž koncert se konal v roce 1974 v Rudolfově.

Tato akce ale nedopadla podle jejích představ.

13:04 – 13:35 Když bylo asi tak půl hodiny před začátkem koncertu, přímo Plastic People, tak tam začaly najíždět osobní auta, tenkrát šest set trojky. A to já už jsem začala merčit. Odtud vystupovali samý takový divný lidi, chlapi, který byli oblečený tak, že jsme poznali, že to nepatří k nám.

Na koncert přijelo několik set lidí – dokonce byly posíleny autobusové spoje. Třetí autobus už nevystoupil, lidé byli zadržováni násilím.

14:14 – 14:20 Teď mě to všechno doklaplo, a ještě jsem tý mojí kamarádce Vladce říkala, ty Vladěno, pojď, tady bude průser.

17letá Lenka Honnerová z koncertu utekla. A protože s rodiči bydlela na Lannovce, přímo proti STB, mohla sledovat další vývoj událostí z balkonu.

Zásahy policie trvaly celý večer a křik mlácených lidí z budovy STB neustával dlouho do noci. STB uzavřela dokonce i budovu nádraží, kde k úrazu přišlo spoustu lidí.

18:00 – 18:23 Když už jsem měla děti malinký, tak jsem žádala o topení do bytu, který jsem měla, protože jsme tam měli naftový kamna, zdražili hrozně naftu, já jsem tenkrát brala 700 mateřskou a 600 mě stálo za měsíc topení.

Ani s manželovým platem si nemohli dovolit platit tolik za naftu, proto se vydala na bytový odbor národního výboru s žádostí o výměnu naftového topení za plynové.

19:13 – 19:31 Přinesli mi dotazník, že musím mít víc jak tři děti, musím být vážně nemocná, a musím být v KSČ.

Tato situace ji donutila udělat riskantní krok.

19:48- 20:11 Můj bývalý muž, táta mých třech dětí, mi tenkrát večer říkal, hele tak víš co, tak jak to vyřešíme, tak vezmeme děti, posadíme je k té tlusté bábě, co to rozhoduje do kanceláře, oni tam mají teplo, a budeme je chodit krmit. On to teda myslel jako nadsázku, ale já jsem to druhý den udělala.

Nejmladšímu z dětí byl rok a půl a nejstaršímu čtyři a půl roku.

21:00 – 21:15 Ořvala jsem to, odešla jsem domu, říkala jsem si, že asi je odvezou do nějakého ústavu a budou mě za to soudit. Nestalo se.

Paní Honnerová měla štěstí a její žádost byla vyslyšena. Další den jí přinesli seznam volných bytů s plynovým topením, ze kterého si pak vybrala nový byt.

Plastici 0:40 – 0:56

Nakonec má pro nás všechny paní Honnerová krátké poselství. Rádi bychom, abyste si ho také zapamatovali.

28:04 – 28:21 Ale fakt se snažte, děti. Snažte se volit demokratický strany. Ale hlavně, nejenom demokratický. Každá strana, každá, i demokratická, se musí hlídat. Nesmíte na to zapomenout.